

bringe hans helbredstilstand i fare eller vanskeliggøre en gennemførelse af lægebehandlingen.

Den i stk. 1, c), krævede tilladelse kan ikke nægtes, når den fornødne behandling ikke kan ydes den pågældende inden for den medlemsstats territorium, hvor han er bosat.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse på en lønmodtagers familiemedlemmer, for så vidt angår naturalydelse.

4. Den omstændighed, at en lønmodtager har ret til ydelser efter stk. 1, berører ikke hans familiemedlemmers ret til ydelser.

Artikel 23

Beregning af kontante ydelser

1. Vedkommende institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontante ydelser beregnes på grundlag af en gennemsnitsløn, skal fastsætte denne gennemsnitsløn alene på grundlag af den løn, der faktisk er udbetalt i de perioder, der er tilbagelagt i henhold til den nævnte lovgivning.

2. Vedkommende institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontante ydelser beregnes efter en forud fastsat løn, skal alene tage hensyn til den forud fastsatte løn eller – i givet fald – til den gennemsnitlige forud fastsatte løn, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt i henhold til den nævnte lovgivning.

3. Vedkommende institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning størrelsen af kontante ydelser afhænger af antallet af familiemedlemmer, skal ligeledes tage hensyn til de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat inden for en anden medlemsstats territorium, som om de var bosat inden for vedkommende stats territorium.

Artikel 24

Større naturalydelse

1. En lønmodtager, der til sig selv eller et familiemedlem har fået tilstået en protese, en større bandage eller andre større naturalydelse af en medlemsstats institution før sin forsikring i en anden medlemsstats institution, har ret til disse ydelser for den førstnævnte institutions regning, selvom de er tilstået på et tidspunkt, da den pågældende lønmodtager allerede var forsikret i den sidstnævnte institution.

2. Den administrative kommission udarbejder en fortegnelse over de ydelser, der kan tilstås efter stk. 1.

Afdeling 3

Arbejdsløse og deres familiemedlemmer

Artikel 25

1. En arbejdsløs, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 69, stk. 1, og artikel 71, stk. 1, b) ii) 2. punktum, og som opfylder betingelserne efter vedkommende stats lovgivning for ret til naturalydelse og kontante ydelser, i givet fald under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 18, har i det i artikel 69, stk. 1, c), fastsatte tidsrum ret til

a) naturalydelse, der for vedkommende institutions regning udredes af institutionen i den medlemsstat, hvor han søger arbejde, efter den for den sidstnævnte institution gældende lovgivning, som om han var forsikret dér;

b) kontante ydelser, der udbetales af vedkommende institution efter den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem vedkommende institution og institutionen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger arbejde, kan ydelserne dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning efter bestemmelserne i vedkommende stats lovgivning. De i artikel 69, stk. 1, omhandlede ydelser ved arbejdsløshed ydes ikke samtidig med kontante ydelser.

2. En helt arbejdsløs lønmodtager, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 71, stk. 1, a) ii) eller b) ii), 1. punktum, har ret til naturalydelse og kontante ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, inden for hvis territorium han er bosat, som om han havde været omfattet af denne lovgivning under sin seneste beskæftigelse, i givet fald under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 18; udgifterne ved disse ydelser afholdes af bopælslandets institution.

3. Når en arbejdsløs opfylder betingelserne for ret til naturalydelse efter lovgivningen i den medlemsstat, som det påhviler at afholde udgifterne ved ydelser i anledning af arbejdsløshed, i givet fald under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 18, har hans familiemedlemmer ret til disse ydelser, uanset i hvilken medlemsstat de er bosat eller opholder sig. Disse ydelser udredes af institutionen på bopæls- eller opholdsstedet efter den for denne institution gældende lovgivning og for vedkommende institutions regning i den medlemsstat,